



ת"פ 3939/10/20 - מדינת ישראל נגד יוסף חיים חוטה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3939-10-20 מדינת ישראל נ' חוטה
בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י גב' יעל שמואלי, מתמחה

המאשימה

נגד

יוסף חיים חוטה ע"י עו"ד ארז בר צבי

הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה מחמירה. ואלו עובדות האישום:

ביום 26.9.20 בסמוך לשעה 19:00 פעלו שני שוטרים, דניאל ונתנאל, ברחוב באר שבע בעיר ירושלים. במהלך פעילות השוטרים, פנה אליהם הנאשם ואמר להם כי הותקף על ידי אחרים. אחד השוטרים ביקש לברר עם הנאשם את נסיבות המקרה, אך הנאשם עזב את המקום.

לאחר מכן, אישה שהיתה במקום אמרה לשוטרים כי הנאשם היה מעורב באירוע אלים וכי הוא שיכור. לצד זאת, השוטרים קיבלו דיווח על אירוע אלים ברחוב סמוך ועל אדם שנמלט מהמקום. השוטרים חשדו כי הנאשם הוא האדם שלגביו התקבל דיווח ועל כן התקרבו אליו. הנאשם הבחין בשוטרים והתרחק מהמקום וכאשר קרא לו אחד השוטרים לעצור החל לברוח בריצה. השוטרים רדפו אחרי הנאשם, תפסו אותו וניסו להשתלט עליו.

במהלך ניסיון ההשתלטות התאספו במקום עשרות אנשים אשר היכו את השוטרים באגרופים ובעיטות והשליכו לעברם ביצים, על מנת למנוע מהם למלא את תפקידם. הנאשם התנגד למעצר, נשך את השוטר דניאל בידו הימנית ונשך את השוטר נתנאל בגבו. השוטרים קראו לתגבורת ובעזרת שוטרים נוספים השתלטו על הנאשם ועצרו אותו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לשוטר נתנאל חבלות בגבו ולשוטר דניאל נגרמה חבלה בידו הימנית. כמו כן בשל מעשיהם של יתר האנשים שתקפו את השוטרים, השוטר נתנאל התעלף ואחת משיניו נשברה.

המחלוקת

הנאשם כפר במיוחס לו. תשובתו לאישום היתה כי אכן פנה לשוטר בחלקו הראשון של האירוע, אך השוטר התעלם



ממנו. לאחר מכן השוטרים פנו אליו, אך הוא נלחץ מהם והתרחק מהמקום, והשוטרים "קפצו עליו וחבלו בו" ללא הסבר.

הראיות

מטעם המאשימה העידו שני השוטרים, והוגשו בהסכמה מוצגים שונים, ובהם סרטוני מצלמות גוף של שוטרים, המתעדים את הארוע. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

השוטר נתנאל

השוטר נתנאל העיד, כי ביום הארוע נקרא עם שותפו למשמרת, השוטר דניאל, לארוע בשכונת נחלאות. במהלך הטיפול בארוע העד שמע במערכת הקשר דיווחים על ארוע אלימות ברחוב אגריפס, אך מכיוון שהיה עסוק בארוע, לא התייחס לדיווחים. אגב כך, העד הבחין בנאשם שעבר במקום עם חולצה פתוחה והדיף ריח של אלכוהול, ובהמשך פנתה אליו אישה שעברה במקום ואמרה שהנאשם היה מעורב בארוע ברחוב אגריפס. לאחר זמן מה העד הבחין שוב בנאשם, כשהוא לבוש חולצה אחרת. הדבר העלה את רמת החשד שלו, כי הנאשם "**ביצע דברים לא כשרים**" ועל כן החליט לבדוק את פרטיו "**בתחבולה**" וביקש ממנו להזדהות משום שלא עטה מסיכה. הנאשם סרב להזדהות ונשאר במקום עם חבריו, והעד התקשר לקצין שלו וביקש ממנו הנחיות. הקצין אמר לעד שיש חשוד שנמלט מהארוע ברחוב אגריפס והורה לעד לברר את זהותו של הנאשם. העד פנה לשותפו דניאל, ואמר לו שעל פי הנחיית הקצין עליהם לברר את זהותו של הנאשם. השוטרים פנו לעבר הנאשם ודניאל קרא לו, ואז הנאשם ברח בריצה לכיוון רחוב מצפה. דניאל תפס את הנאשם והנאשם התנער ממנו ורץ לעבר רחוב גבע שם היה העד. העד קרא לנאשם לעצור, מנע ממנו להתקדם והפעיל את מצלמת הגוף שלו, על מנת לתעד את הארוע.

מיד עם מעצרו של הנאשם החלה התקהלות סביב השוטרים, הנאשם התנגד למעצרו וקרא לעזרה והאנשים שהיו בסביבה הכו את השוטרים באגרופים, דחפו אותם וידו לעברם ביצים, על מנת למנוע מהם לעצור את הנאשם. העד דיווח במערכת הקשר שתוקפים אותו וביקש סיוע, והוציא איזיקים על מנת לכבול את הנאשם. כאשר העד היה עם גבו לנאשם הוא הצליח לכבול יד אחת שלו, ואז הרגיש נשיכות בגבו, סובב את ראשו וראה שהנאשם מרחיק את ראשו - כאשר האנשים היחידים שהיו מאחוריו היו דניאל והנאשם. העד כבל את ידו של הנאשם אל ידו שלו, על מנת שלא יברח מהמקום, ולכל אורך הארוע הוכה על ידי האנשים שהיו במקום וקיבל בעיטות בראשו ובגופו. כאשר הגיעו שוטרים לסייע לעד ולשותפו, הם התירו את ידו של העד מהכבילה וקיבלו אחריות על הנאשם.

לאחר שהגיעו השוטרים העד התעלף, ובהמשך, לאחר שקיבל טיפול רפואי, הבחין בארבעה סימני נשיכה בגבו ומכות יבשות בכל חלקי גופו, לרבות בראשו.

העד הבהיר שעצר את הנאשם משום שלא היתה דרך אחרת לברר את זהותו.

בחקירתו הנגדית העד הדגים את האופן בו כבל את ידו של הנאשם באיזיקים ואת האופן בו הנאשם נשך אותו. העד הבהיר, כי לא ראה את הנשיכה עצמה, אך כאשר הרגיש את הנשיכה הסתובב לאחור, וראה את הנאשם מרחיק את ראשו.

במסגרת תיק המוצגים המוסכמים, הוגשו צילומים של החבלות אשר נגרמו לעד (ת/14), וניכרים שם סימני חבלה המתיישבים עם האפשרות שנשך בגבו ארבע פעמים, וכן תעודה רפואית מחדר מיון (ת/7), בה פורטו החבלות שנגרמו,



ובכלל זה "גב: מספר סטירות (כך במקור - י.מ.) עגולות (נשיכות?) רגישות מקומית, ללא רגישות מעל החוליות"

השוטר דניאל

השוטר דניאל העיד כי היה במשמרת עם השוטר נתנאל, והשניים טיפלו יחדיו בארוע, במהלכו פנה אליו הנאשם, אמר כי הותקף וביקש עזרה. העד היה עסוק בטיפול בארוע, ועל כן לא היה פנוי לסייע לנאשם, הציע לו טיפול רפואי וביקש ממנו להמתין בצד, עד שיפנה - אך הנאשם עזב את המקום. העד הבחין כי הנאשם חבול וכי נדף ממנו ריח אלכוהול.

לאחר מכן העד ראה את הנאשם יושב עם חברים ברחוב גבע, ואז הנאשם קם וברח מהמקום בריצה, לכיוון רחוב מצפה. העד תפס את הנאשם ועצר אותו. הנאשם התנגד למעצר "והשליך אגרוף" לעבר העד, הסתובב ורץ לעבר השוטר נתנאל. העד תפס את הנאשם והוריד אותו ארצה. אנשים שעברו במקום ניסו למלט את הנאשם והעד החזיק בו עד שהגיעו למקום שוטרים נוספים.

במהלך הארוע הנאשם צעק מספר פעמים שחונקים אותו וקרא לעזרתה של אשה בשם חפציבה.

במסגרת תיק המוצגים המוסכמים, הוגש צילום ידו של העד בו נראה סימן נשיכה בזרוע, וכן תעודה רפואית מחדר מיון (ת/6), בה פורטו חבלות שנגרמו לו, ובהן "סימן של נשיכה".

מוצגים אחרים

מטעם המאשימה הוגשו בהסכמה מוצגים נוספים. המוצגים הרלוונטיים הם סרטונים ממצלמות גוף של שוטרים שהשתתפו בארוע, ובהם נתנאל ודניאל ושוטרים סיור שהגיעו לסייע להם (ת/17).

מסרטוני מצלמות הגוף עלה כי השוטרים דניאל ונתנאל טיפלו באירוע בשכונת נחלאות, אשר במהלכו עיכבו אשה. במהלך הארוע, הנאשם פנה לשוטר דניאל והפציר בו שיאפשר לאותה אישה ללכת לדרכה (ר' סרטון המסתיים בתווים 'dd4f' שעה 18:33:50). לאחר זמן מה, אחד השוטרים קרא לנאשם, שהיה מרוחק כעשרה מטר ממנו, וביקש לדבר איתו. הנאשם לא הגיב והשוטר רדף אחריו, וכאשר הגיע אליו הפילו ארצה (ר' סרטון המסתיים בתווים '5384' בשעה 19:03:20). הנאשם קרא לעזרה וצעק כי אינו נושם ובמקום התפתחה מהומה בה השתתפו כעשרה אנשים או יותר, במהלכה עודדו אנשים את הנאשם לברוח וניסו לסייע לו להשתחרר מאחיזת השוטר ותקפו את השוטרים. בהמשך הנאשם נעצר על ידי בלשים והשוטרים דניאל ונתנאל נראו חבולים והשוטר נתנאל קרס ארצה.

הנאשם

הנאשם העיד, כי אחד השוטרים קרא לו ורץ לכיוונו ועל כן הוא "נלחץ", ואז אותו שוטר הפיל אותו ארצה וחנק אותו, ושני השוטרים הכו אותו. הנאשם הכחיש כי הכה את השוטרים או נשך אותם.

בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי קרא בשמה של ארוסתו, חפציבה, במהלך הארוע, אך הכחיש כי היא היתה במקום. לדבריו הוא קרא בשמה מתוך אינסטינקט לקרוא בשמו של אדם קרוב בשעת צרה. כמו כן הנאשם אישר כי בחקירתו אמר שהשתולל במהלך מעצרו, אך עמד על כך שלא תקף את השוטרים.

דין והכרעה



מעדויות השוטרים עולה, כי הם הבחינו בנאשם במהלך פעילותם, בנסיבות שהעלו חשד מסוים, אשר גבר בעקבות דיווח שקיבלו, שאדם שתיאורו תואם את זה של הנאשם השתתף בארוע אלים ברחוב אגריפס. בשל החשד השוטרים בקשו לעכב את הנאשם ולזהותו, אך הנאשם סרב להזדהות והתרחק מהם. השוטרים החליטו לעכב את הנאשם ורצו אחריו והשוטר דניאל הפילו ארצה - משלב זה הארוע הדרדר:

מהסרטונים ומעדויות השוטרים עולה, כי הנאשם קרא לעזרה וצעק כי חונקים אותו, ועוברי אורח שהיו במקום נחלצו לעזרתו וכמה מהם הכו את השוטרים, על מנת לחלץ את הנאשם מידיהם.

מהסרטונים עולה, כי הנאשם קרא לעזרתה של ארוסתו חפציבה, וחרף הכחשותיהם של הנאשם ושל חפציבה (אמרתה הוגשה, למרות שאינה עדת תביעה, וסומנה ת/15), סביר להניח כי היא היתה במקום. עוד עולה מהסרטונים, שצעירה לא מזוהה שהיתה במקום הגיבה באופן פעיל במיוחד לקריאותיו של הנאשם, צעקה על השוטרים, קיללה אותם ועודדה אנשים שהיו במקום לסייע לנאשם.

השוטר נתנאל העיד, כי הרגיש מספר נשיכות בגבו וכאשר הסתובב, ראה שהנאשם מרחיק ממנו את ראשו - והחבלות שעל גבו אשר תועדו (ת/14) יכולות להיות סימני נשיכה.

דבריו של השוטר נתנאל נאמנים עלי, והתרשמתי מעדותו כי עשה מאמץ לתאר דברים כהוויתם, בלי להחמיר בחלקו של הנאשם או להוסיף על מעשיו. כך למשל, העד הבחין בין חבלות שהוא בטוח שנגרמו על ידי הנאשם ובין חבלות שנגרמו על ידי אחרים. עם זאת, אין לפני ראייה ברורה כי החבלות שעל גבו של השוטר הן סימני נשיכה: בתעודת חדר המיון (ת/7) צוין סימן שאלה ליד האבחנה כי מדובר בנשיכות והתמונות ת/14 אינן ברורות ולא ניתן להגיע מהן למסקנה ברורה. כמו כן, העד לא ראה את הנאשם נושך אותו (שהרי הנשיכות היו בגבו) אלא הסיק זאת.

על כך אוסיף את העובדה שמדובר באירוע אלים, בו השתתפו מספר אנשים אשר תקפו את השוטרים, ביניהם אותה צעירה שהגיבה יותר מאחרים למצוקתו של הנאשם. משכך, נותר ספק, גם אם קטן, האם אכן השוטר נתנאל ננשך, וככל שכן, האם הנאשם הוא שנשך אותו, או אדם אחר שהיה במקום.

אדגיש, כי אין בלבי ספק כי השוטר נתנאל תיאר את הדברים כפי שקלט אותם וכי עדותו לפני מדויקת. ואולם, בשל מכלול הנתונים ואופיו של הארוע, התקשיתי לקבוע ממצא מחייב ברמת הוודאות הנדרשת בהליך פלילי כיצד נחבל השוטר, למרות שאינני רחוק מהקביעה שאכן הנאשם נשך אותו.

מתעודת חדר המיון של השוטר דניאל עולה כי ננשך בידו, וסימני הנשיכה בתמונה ת/14(1) מובהקים. עם זאת, השוטר דניאל לא התייחס בעדותו לעניין הנשיכה מיוזמתו, וב"כ המאשימה בחרה שלא לברר איתו את העניין (לאחר ששאלה אותה שאלה את העד נפסלה בשל אופן ניסוחה, ר' ע' 16, ש' 35). משכך, גם אם סביר היה להניח שיש קשר בין מעשיו של הנאשם לבין סימני הנשיכה, אין לפני ראייה ממשית בעניין - למרות שניתן להניח שאפשר היה להציג ראייה כזו.

אני ער לכך שהשוטר דניאל אמר שהנאשם שלח לעברו אגרוף, אך עניין זה לא חודד בעדותו ולא ברור האם האגרוף פגע בו אם לאו. מעבר לכך, בכתב האישום אין התייחסות לעניין זה - ומכאן עולות שתי אפשרויות: או שהעד התייחס לעניין זה באמרת חוץ, והמאשימה בחרה שלא לייחס לנאשם עבירה בעקבות הדבר, או שהעד לא התייחס לעניין זה באמרת החוץ שלו, ומדובר בגרסה כבושה. כך או כך, לא ראיתי להרשיע את הנאשם על סמך אמירה זו.

הערה לפני סיום



מן הראיות עולה באופן ברור, כי הנאשם סרב להזדהות לפני השוטרים, ניסה לברוח מהם והתנגד למעצרו - מעשים המקימים עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. עם זאת, העובדות האמורות פורטו בכתב האישום והמאשימה בחרה שלא לייחס לנאשם עבירה בשל כך. משכך, ולא בלי היסוס, לא ראיתי להרשיע את הנאשם בעבירה זו, למרות שהוכחה (מה גם שהמאשימה לא התייחסה לאפשרות זו בסיכומיה).

סיכום

הנאשם הואשם בכך שנשך את שני השוטרים. כפי שפרטתי למעלה, נותר בלבי ספק, גם אם קטן, האם אכן הנאשם נשך את השוטר נתנאל, ולא הוצגו די ראיות לכך שהנאשם נשך את השוטר דניאל.

אשר על כן מזכה את הנאשם.

ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"א, 03 ינואר 2021, במעמד הצדדים